

Το παραμύθι που είχε πλάσει ο Οδυσσέας και είχε αφηγηθεί ο Σίνωνας ήταν πολύ πειστικό. Ο Πρίαμος διέταξε να αφήσουν ελεύθερο τον ταλαίπωρο Αχαιό και να σύρουν τον Δούρειο Ίππο μέσα στην πόλη. Τον έδεσαν με σχοινιά κι όλοι οι Τρώες, άνδρες γυναίκες, παιδιά, με τον Πρίαμο να βαδίζει μπροστά, άρχισαν να τον σέρνουν. Ήταν πανηγύρι. Είχαν απαλλαγεί από τον εχθρό που δέκα χρόνια τώρα τους ταλαιπωρούσε. Πολλοί πίστευαν ότι οι Αχαιοί δεν επρόκειτο να επανέλθουν. Είχαν σωθεί οριστικά.

Το πρόβλημα παρουσιάστηκε στις Σκαιές Πύλες. Ο Δούρειος Ίππος δεν χωρούσε να περάσει από αυτές. Ο Πρίαμος διέταξε να γκρεμίσουν τμήμα του τείχους διευρύνοντας το άνοιγμα όσο χρειαζόταν για να μπορέσει το ξύλινο άλογο να μπει στην πόλη. Το έσυραν και το έστησαν πλάι στο ανάκτορο.

Τρελαμένη έφτασε εκεί η Κασσάνδρα, η κόρη του Πριάμου και μάντισσα. Φώναζε πως έπρεπε να καταστρέψουν το άλογο καθώς μέσα του κρύβονταν εχθροί. Κανένας δεν την πίστεψε. Όπως έχει ήδη ειπωθεί, ο θεός Απόλλωνας είχε φροντίσει ποτέ να μη γίνεται πιστευτή. Ο βασιλιάς πατέρα της διέταξε να την κλειδώσουν στο δωμάτιό της.

Προστάτης των Τρώων ο Απόλλωνας δεν μπορούσε πια να τους προστατεύσει. Ήταν ο ίδιος που είχε αφαιρέσει από την Κασσάνδρα την πειθώ. Προσπάθησε με άλλον τρόπο. Στον τόπο έφτασε ο Λαοκόοντας, αδελφός του Αγχίση, ιερέας του Απόλλωνα, μάντης κι αυτός. Είπε στους συγκεντρωμένους την διαχρονική φράση «Φοβού τους Δαναούς και δώρα φέροντας» (να φοβάσαι τους Αχαιούς ακόμα και όταν φέρνουν δώρα): Το άλογο ήταν παγίδα. Σίγουρα θα έφερνε την καταστροφή της Τροίας.

Θυμωμένος που δεν έδειχναν να τον πολυπιστεύουν, εξακόντισε το δόρυ του στην κοιλιά του Δούρειου Ίππου. Κάποιοι πείστηκαν και πρότειναν να καταστρέψουν το άλογο. Αυτός όμως δεν ήταν και ο απώτερος σκοπός του Οδυσσέα, όπως τους είχε μαρτυρήσει ο Σίνωνας; Οι πολλοί με τίποτα δεν ήθελαν να αποδεχτούν την πιθανότητα ότι ο πόλεμος δεν είχε τελειώσει, ότι οι Αχαιοί δεν είχαν φύγει.

Ο Λαοκόοντας πήρε τους δυο γιους του, Αντιφάτη και Θυμβραίο, και κατέβηκε στην ακτή να θυσιάσει ένα ταύρο στον Ποσειδώνα. Δυο φίδια βγήκαν από τη θάλασσα κι όρμησαν πάνω

τους. Κατά μια εκδοχή, κατασπάραξαν τον Λαοκόοντα και τον ένα του γιο. Κατ' άλλους και τους δυο γιους. Κατά μια εκδοχή, τα φίδια έστειλε η Αθηνά από την Τένεδο. Κατ' άλλη εκδοχή, τα έστειλε ο Απόλλωνας που θυμήθηκε ότι ο ιερέας είχε παντρευτεί παρά τη σχετική απαγόρευση του θεού.

Οι Τρώες έφριξαν αλλά θεώρησαν ό,τι τα φίδια ήταν θεϊκή τιμωρία: Έφταιγε η ασέβειά του Λαοκόοντα να χτυπήσει με το δόρυ του το αφιέρωμα στην Αθηνά. Άρα, έπρεπε να δεχτούν και να προστατεύσουν τον Δούρειο Ίππο. Δεν υπήρχε καμιά αμφιβολία γι' αυτό. Ξεκίνησαν γιορτές για τα επινίκια.

(τελευταία επεξεργασία, 21 Μαρτίου 2022)